

Het is nu begin augustus en we zijn een half jaar in Nigeria.

In juni hebben we een BBQ party gehad ter inwijding van ons "Hus en Hiem". We hebben onder het afdakje kunnen BBQen maar we moesten het binnen opeten in verband met heftige regenbuien. De regenbui was zo erg dat een muur bij de fabriek het had begeven en de fabriek vol met water stroomde. Op sommige plaatsen stond een halve meter water. Dat geeft natuurlijk heel wat schade.

Ook al kwamen de mensen wat later vanwege de overstroming het werd een gezellig feestje.

Arend is nog bezig met een grotere schotel waarmee we ook Nederlandse t.v. programma's via een andere sateliet kunnen ontvangen, maar tot nu toe is de meneer die dergelijke schotels levert z'n afspraken nog niet nagekomen. We zijn n.l al flauw van al die Afrikaanse zenders en ook BBC, Sky en Euronews gaan op den duur vervelen.

Met het personeel zijn we nog steeds tevreden ook al heeft de tuinman altijd wat meer geld nodig dan de werkelijke kosten zijn. Deze krijgt dus nu geen geld meer mee en ga ik zelf mee om de spullen te kopen.

Verder heb ik er een bezigheid bij. Maandagochtend naar de borduur, patchwork en quilt groep. Heel gezellig en steeds bij iemand anders van de groep. Er zitten Engelse, Amerikaanse, Thaise, Chinese, Indiase, Japanse, Koreaanse, Zuid-Afrikaanse en nu ook Nederlandse dames in de groep. Er wordt van alles gemaakt en de opbrengst is vaak voor goede doelen. In zo'n groep krijg je ook weer allerlei informatie over van alles en nog wat.

Het zwemmen op dinsdag is tijdelijk gestaakt omdat het zwembad gerenoveerd werd. We zien wel wanneer dat weer van start gaat.

Op het ogenblik hebben Francis en ik het druk met het schilderen van het kindertehuis in Ikeja. Dankzij de giften hebben we verf kunnen kopen. Er moest rose verf komen voor de meidenkamer en blauwe voor de jongenskamer. De keuken krijgt een creme kleur. Er staan nieuwe wc potten met stortbakken in de wc's en kleine wasbakjes in de douchejes. Ook is er een waterfilterinstallatie gebracht. Nu moeten er nog een watertank en aansluitingen in het huis komen voordat dat het water kan stromen.

Drie weken terug is kleine Esther Nynke geopereerd aan haar dubbele hoofdje. Op donderdag ben ik met het geld voor de operatie naar het ziekenhuis gegaan. De baby lag hier al op een zaaltje te wachten. Dit zaaltje zag er niet uit. Je zou er dood nog niet willen liggen. De ledikantjes waar geen verf meer op zat, de vieze matrasjes zonder iets er op of omheen, geen lakentjes of dekentjes. De muren zo vies..... De patientjes moeten door eigen familie gewassen, gekleed en gevoed worden. Ook is er geen toezicht.

De verpleging doet alleen technische handelingen en verder niets. Op de gang stonden we in een kring om het kindje heen en moest er eerst gebeden worden voordat het naar de operatie kamer gebracht kon worden. Hiervoor moesten we met het busje naar de andere kant van het terrein waar het nog een hele poos duurde voordat er ook werkelijk met de operatie werd begonnen. Deze afdeling zag er wel netjes en schoon uit. Het meisje werd geopereerd door een Nigeriaanse arts die in Amerika had gestudeerd. Dat gaf al weer wat meer hoop. Toen we niets anders meer konden doen dan afwachten zijn we met het geld naar de bank gegaan en hebben het op de rekening van het ziekenhuis gestort.

Weer terug naar het ziekenhuis waar we Madam Laja hebben afgezet die moest nog met journalisten van de krant praten en proberen om zo nog wat geld bijelkaar te krijgen. Er waren ook t.v. opnamen geweest maar daar mocht ze niet eens een banknummer noemen of zelfs maar vragen om geld. Daarna ben ik weer terug gegaan naar huis en s'avonds hoorden we dat de operatie goed was verlopen. Het is nu een zeer alerte tante geworden die begint te huilen zodra ze geen aandacht meer krijgt. Voor Modupe, het jongetje met het waterhoofd komt de operatie waarschijnlijk te laat. De laatste weken is hij snel achteruit gegaan. Iedere maandag wordt er vocht uit het hoofdje verwijderd. En ook al krijgt hij iedere drie uur voeding hij vermagert alleen maar.

Juni en Juli zijn de regenmaanden en dat hebben we ook geweten. Soms leek het wel Nederland. Hele dagen bewolkt en regenachtig. Tot drie keer toe zulke heftige en langdurige buien dat het water nog maar een centimetertje beneden de deuren stond. Ook nog enkele mini overstromingen vanaf Barbeach. De goven waren zo hoog dat het water over het strand de stad inrolde. Je zag het water via de gutters omhoog komen en de straten stonden binnen enkel uren blank. Er is in dit land maar weinig wat goed werkt.

Ze zijn nu begonnen om de gutters schoon te maken om een betere afvoer te krijgen, maar als de pijpen beneden zeeniveau uitkomen dan denk ik dat het niet veel zal helpen voor onze en omliggende straten. Het is nu bijna twee weken droog en er waait bijna altijd een aardig windje.

Nog even en we moeten weer de tuin sproeien..... De temperaturen blijven hier natuurlijk wel prettig warm.

Ook hebben we nog wat uitstapjes gemaakt in de weekenden. Zo was er een zaterdag dat we naar de vismarkt in Epe zijn geweest hier word vis uit de lagoon verkocht. Ook zijn er andere

etenswaren te koop zoals grote slakken, antilope, krokodil, schildpad en grascutter. Aansluitend zijn we een rondje langs de Lagos lagoon hebben gereden. We kwamen ook door Ikorodu waar een visdealer woonde. Hier ook even gekeken maar er was weinig meer te koop. Het bedrijf levert meer op bestelling en alle bestellingen waren net op transport gesteld. Van Koi karpers had de man wel eens gehoord maar had ze niet te koop.

We hebben ook een leuke kano tocht gemaakt van uit het dorp Ibeju. Iedereen komt in een houten kano te zitten en krijgt een roeier mee.

Het dorp wordt omringd door grotere en kleine waterwegen soms zo smal dat je er maar net met de kano door kunt. Soms moet je erg diep bukken om onder een boomstam door te varen. Mijn roeier was wel erg stoer en dacht dat hij er met achteroverleunen wel onderdoor zou komen. Dit lukte niet en hij tuimelde achterover het water in wat heel wat gelach opleverde van z'n mederoeiers en passagiers.

De waterlelie bloeit en een grote waterplant die Arum genoemd wordt. Verder zien we nog veel waterplanten en bomen op de oevers waar we de naam niet van weten. Een neushoornvogel vliegt tussen de oevers over ons heen. Lunchen doen we in een dorpje op een eilandje wat alleen in de droge tijd bereikbaar is met de auto. Hier worden we door de chieft ontvangen met een flesje frisdrank en bekijken we ook een schooltje. De reisleader heeft van ons allemaal schriften, pennen en melk gekregen die hij later zal gaan verdelen. Dan is het zolangzamerhand al weer tijd om terug te gaan. Op het water is het heerlijk rustig op het gekakel van de roeiers na en de lucht is fris.

Als laatste zijn we een weekend naar de stad Ibadan geweest. Na uren in de go-slow die veroorzaakt werden door een grote hoeveelheid kerkgangers die in en uit de kerkdienst komen hebben we ons eerst aangemeld bij het IITA (International Institute of Tropical Agriculture) waar we overnachten. Dit is een door het westen gesteunde NGO met hotel faciliteiten voor gasten, een groot zwembad, golfbaan en wandel mogelijkheden. In het dorpje Oyo niet ver van Ibadan had iemand een Yoruba drum (trommel) besteld die opgehaald moest worden. Er waren ook mooi bewerkte kalebassen te bewonderen. De man liet ons ook zien hoe in een dorpje verder op hoe cassave gemaakt werd. Het hele proces was hier te zien, van de oogst van de wortels tot en met het verpakken in grote zakken van 50 liter voor de markt. Alles wordt nog heel primitief met de hand gedaan, alleen voor het malen hadden ze een machine.

Weer terug bij het IITA waar we eerst onze dorst lessen en daarna wat eten. Het zit hier heerlijk al is het wel een beetje fris. Het is heerlijk stil en ook hier hebben we frisse lucht. De volgende dag maken we eerst een wandeling over het enorm grote terrein van de IITA, we komen langs

een groot meer waar de kleine watervogels op het "eendekroes" of wat daar op lijkt lopen en de waterlelies bloeien. Er is geen tijd meer om de kassen en de proefgewassen te bekijken want om 11 uur staat onze gids al weer te wachten. We willen ook nog naar de pottenbakkers en weevers maar aangezien het zondag is zitten ze allemaal in de kerk en komen daar voorlopig ook niet vandaan. Nog een rondje over de Oje markt waar de meeste winkeltjes ook dicht zijn en dan maar via Abeokuta terug naar Lagos. Het was zeer de moeite waard.

Ondertussen hebben we te horen gekregen dat de Nigeraanse overheid weigert om Arend een werkvergunning te geven voor de functie van chief engineer en zullen we moeten bekijken wat we nu gaan en/of kunnen doen. Misschien dat door het geven van een andere naam aan de baan er nog iets geregeld kan worden en anders zit er waarschijnlijk niets anders op dan terug naar Nederland te gaan waar we natuurlijk verschrikkelijk van balen. Voorlopig gaan we eerst vakantie vieren in Europa. De truck staat reeds te trappelen in Suwald, er is de Holland koishow en het Internationale Globetrotter treffen in Duitsland dus drukte genoeg. Aan het einde van de vakantie nog het feest van Kees en Eelkje. Halverwege september komen we terug in Nigeria, we hopen dan iets meer duidelijkheid te hebben over onze toekomst.